

- молоді і батьків. – Полтава: Ред. газ. «Полтавський вісник», 1994. – Т. 1. – 191 с.
3. Колесса Ф. До питання про український музичний стиль / Колесса Ф. – Львів, 1907. – 34 с.
 4. Лихтварк А. Музеи как образовательные и воспитательные учреждения. Образовательные и воспитательные задачи современного музея / под ред. Л. Г. Оршанского. – Санкт-Петербург, 1914. – С. 38–45.
 5. Нудьга Г. Українська дума і пісня в світі. – Львів: Інститут народознавства НАН України, 1997. – Кн. 1. – 421 с.
 6. Русова С. Вибрані педагогічні твори / упор. передмови О. В. Проскура. – Київ: Освіта, 1996. – 303 с.
 7. Яропуд З. Сильові ознаки мелодій українських народних пісень (на матеріалах хорових обробок М. Леонтовича / Яропуд З., Яропуд Л. // Музично-педагогічна і творча діяльність М. Леонтовича в контексті відродження національної освіти та культури. – Кам'янець-Подільський: ПП. ХВМ ім. В. Гагенмейстера, 1997. – С. 177–180.

Тетяна Борозна

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Фінансова система – сукупність фінансових операцій, які проводяться суб'єктами фінансової діяльності з використанням певного фінансово-кредитного механізму. Розгляд фінансової системи за складом суб'єктів передбачає визначення підсистем такої діяльності. Такими підсистемами є державні фінанси, фінанси недержавних підприємств і установ, фінанси громадян, фінанси спільних підприємств, фінанси закордонних юридичних і фізичних осіб та ін. В свою чергу, кожен із наведених елементів охоплює певний комплекс фінансових операцій. Зокрема, до складу державних фінансів входять державний бюджет, фінанси державних цільових фондів, державний кредит, фінанси державних підприємств і установ та ін. [1].

Фінансова система будь-якої країни має певні характерні риси:

- кожна ланка фінансових систем має властиві їй методи мобілізації коштів для створення фондів фінансових ресурсів та свої напрямки й методи їхнього використання;
- кожна ланка фінансової системи є відносно самостійною, має власну специфічну сферу застосування;
- між ланками фінансової системи існують тісний взаємозв'язок і взаємна обумовленість, кожна ланка може успішно функціонувати лише при досконалості й ефективності системи в цілому;

- фінансова система держави досягає найбільшої ефективності лише тоді, коли відлагоджена та законодавче закріплена діяльність кожної її ланки;
- залежно від факторів, що впливають на організацію фінансів, насамперед на формування й використання фондів фінансових ресурсів, кожна ланка фінансових систем може поділятися на менші підрозділи [2].

В економічній літературі визначення терміну «фінансові посередники», як правило, збігається з визначенням терміну «фінансові інститути». Виходячи з того, які фінансові інститути переважають, формується тип фінансово-кредитної системи. Західна наука виокремлює два типи фінансово-кредитних систем, такі як банківська і ринкова [3].

Сучасні реалії функціонування державних фінансів України свідчать про загострення кризового стану, що зумовлено накопиченими у попередні роки макроекономічними дисбалансами. Оскільки, Уряд спочатку визначав рівень видатків, потім визначався обсяг необхідних доходів. За таких умов виникали певні проблеми для державної політики, тому що політичні чинники змушують уряд щороку збільшувати видатки (передусім соціального спрямування), відповідно, щорічно зростав і план збору доходів, який став у меншій мірі ґрунтуватися на економічних можливостях держави [4].

У цих умовах банки повинні стати рівноправним партнером держави і нести з нею відповідальність за розвиток. Наскільки успішно вони зуміють об'єднати зусилля з державою у формуванні активної стратегії розвитку, настільки будуть залежати і конкурентоспроможність, і ефективність самого банківського бізнесу. Ще одна причина необхідності розробки концепції взаємної відповідальності пов'язана з глобалізацією економіки, що посилюється впливом великих банків на економічний розвиток [5].

Системі управління державними фінансами України наразі притаманна низка проблем та недоліків функціонування, адже в умовах посилення співпраці між Україною та Європейським Союзом, у рамках якої передусім виникають зобов'язання виконувати ряд умов Договору «Про Євроінтеграцію», що створюють бар'єри для економічного зростання країни [6].

Враховуючи наявні проблеми, головною метою при досягненні стабільності національної економіки має стати створення умов для поступового відновлення і модернізації виробництва шляхом відновлення фінансової спроможності на мікрорівні, змін у фіскальній і монетарній політиці, які мають бути узгодженими в довгостроковій перспективі, сприяти досягненню сталого економічного зростання при низькому рівні безробіття за довгострокової цінової стабільності та зовнішньої стійкості [7].

Список використаних джерел

1. Малютін О. К. Фінансова система та її значення в економічному розвитку України / Малютін О. К. // Фінанси України. – 2014. – № 4. – С. 97–100.
2. Базилевич В. Д. Державні фінанси: навч. посібник / Базилевич В. Д., Баластрик Л. О.; за заг. ред. В. Д. Базилевича. – 2-ге вид., переробл. і допов. – К.: Атіка, 2007. – 368 с.
3. Hartmann P. The Euro Area Financial System: Structure, Integration and Policy Initiatives / P. Hartmann, A. Maddaloni, S. Manganelli // Working paper. – 2003. – № 230. – 55 p.
4. Кудряшов В. П. Стан державних фінансів та напрями їх оздоровлення / В. П. Кудряшов // Економіка України. – 2011. – № 3. – С. 14–26.
5. Узунов Ф. В. Підвищення соціальної відповідальності бізнесу як передумова рівноправного партнерства між державою і бізнесом / Ф. В. Узунов // Економіка та держава. – 2014. – № 1. – С. 125–128.
6. Куліченко В. О. Інноваційні проекти та програми модернізації системи управління державними фінансами: вимір відносин Україна – ЄС / В. О. Куліченко // Вісник донбаської державної машинобудівної академії. – 2016. – № 3(39). – С. 24–27.
7. Малік Є. О. Сучасний стан державних фінансів України: пріоритети, стратегія та ризики / Є. О. Малік // Економіка та управління національним господарством. – 2016. – № 3. – С. 8–13.

Вікторія Бояр

**ФОРМУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОГО СТАВЛЕННЯ
ДО ЗДОРОВ'Я В УЧНІВСЬКІЙ МОЛОДІ**

Здоров'я населення – це суспільна цінність, яка повинна бути забезпечена системою наукових і практичних заходів збереження і зміцнення здоров'я, діяльністю структур, які їх реалізують та усвідомленою турботою кожного члена суспільства про особисте і громадське здоров'я. Здоров'я населення загалом, підростаючих поколінь зокрема є інтегральним показником соціального благополуччя, важливим складником забезпечення стійкого і стабільного розвитку – бажаної перспективи й мети для кожної країни та світової спільноти. Саме тому питання здоров'я людини і здоров'я нації сьогодні виходять на перший план при вирішенні внутрішніх і зовнішніх завдань розвитку кожної країни.

На сучасному етапі розвитку суспільства здоров'я населення загалом, підростаючих поколінь зокрема є інтегральним показником соціального